69ste JAARGANG No. 8446 MAANDAG 9 JUNI 1952 VIER PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.50, Aruba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3858 — Administratie 3550.
Uitgave N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.
Hoofdredacteur: Ad. Versney.

Jonge vrouwen stromen van Oost Duitsland naar het Westen

Zij ontvluchten het "Burgerleger"

Zoals wij reeds enkele dagen geleden veronderstelden, blijkt dat de drastische maatregelen die de Britten in Berlijn namen tegen de isolatiepogingen, die de Russen ondernamen, inderdaad ontnuchterend gewerkt hebben.

Reuter meldt tenminste uit Berlijn: Burgemeester Reuter heeft Zondag voor de radio verklaard te menen, dat de Britse blokkade van de Oost Duitse omroep in de Britse sector er toe bijgedragen heeft om de Russen meer tot nadenken te stemmen. De Russen wensen niet dat spanning rondom Berlijn in een openlijke strijd ontaard.

Volksverhuizing

Intussen ontwikkelt zich een ware exodus van het Oosten naar het Westen: Het aantal uitwijkelingen beloopt thans in de duizenden. Voornamelijk jonge Oost Duitse vrouwen voegen zich bij de stroom van jeugdige mensen, die clandestien de Sowjet zone van Duitsland verlaten om in West Berlijn en West Duitsland bescherming te vinden tegen de indeling in een Oost Duits burgerleger, zo zeide vandaag een West Berlijnse functionnaris belast met de zorg voor de vluchtelingen.

Het zijn voornamelijk meisjes en vrouwen van achttien tot vijfentwintig jaar, die bang zijn dat wanneer de dienstplicht eenmaal wordt ingevoerd zij een der eersten zullen zijn die zullen worden opgeroepen. Onder de vluchtelingen van vandaag bevonden zich ook drie leden van de Oost Duitse vrouwelijke politie. Het aantal leden van dit korps, dat naar het Westen is gevlucht is hiermede aangegroeid tot 45.

De drie vrouwelijke politieagenten die heden in West Berlijn aankwamen zeiden dat het vrouwelijke politiekorps in Oost Duitsland thans volledig getraind wordt in de wapenhandel. De Oost Duitse autoriteiten maken er allang geen geheim meer van dat zij net zo graag vrouwen als mannen oproepen voor de strijdkrachten, die zij nog altijd als „voor de verdediging van het vaderland" bestempelen, in plaats van het een werkelijk leger te noemen.

Tijdens de massabijeenkomst voor de jeugd, die de vorige week in Leipzig is gehouden konden de toeschouwers honderden meisjes zien paraderen, die niet ouder waren dan zestien jaar en die geweren over de schouder droegen. In de Oost Duitse weekbladen en kranten zijn trouwens al tal van foto's afgedrukt van vrouwelijke soldaten van bijvoorbeeld achttien jaar.

Niettegenstaanden honderden naar het Westen vluchten om indeling in de „politie"-korpsen te ontlopen, worden wekelijks duizenden ingedeeld. En het gebeurt niet in het geheim, want het Oost Duitse persbureau noemt cijfers, zoals 500 recruten uit Chemnitz, 170 uit Rostock enz. Waarschijnlijk zijn deze cijfers opzettelijk aan de lage kant gehouden. De West Duitse bladen schrijven tenminste dat de Oost Duitse veiligheidsbataljons van 60.000 tot 190.000 man zullen worden uitgebreid en wel zo snel als maar mogelijk is.

Koningin van Jordanie spoorloos verdwenen

Het Jordaanse Koningsmysterie is nog mysterieuzer geworden door het verdwijnen van de Koningin: Zain, de vrouw van Talal heeft n.l. zonder een bericht achter te laten met haar oudste zoon Prins Hoessein, het hotel dat zij bewoonde in Lausanne verlaten.

Na zijn aankomst vernam koning Talal van Jordanië dat de koningin Vrijdagavond verdwenen was, terwijl haar zoon juist dezelfde avond was gearriveerd en daarop eveneens was weggegaan. Na vergeefse ondervragingen heeft Koning Talal Zaterdagmiddag alle grensposten afgereden of op andere wijze met de douane contact op genomen om te informeren of iemand de koningin had zien passeren.

In Rome aangekomen?

Geneve. — Men neemt aan, dat Koningin Zain van Jordanië en haar zeventienjarige zoon kroonprins Hoessein, in Rome zijn aangekomen, of mogelijk in Florence. De kroonprins die te Harrow studeert, had een speciaal verlof gekregen om zijn vader in Parijs te ontmoeten, maar in plaats van naar Parijs te gaan, reisde hij door naar Lausanne, waar hij zijn moeder ontmoette.

De strikste geheimouding wordt bewaard omtrent de pogingen, die koning Talal onderneemt om zijn vrouw en zoon op te sporen, maar aangenomen wordt, dat de aide de champ van de koning, die gisterenavond Geneve verliet om zich naar Beirut te begeven, zijn reis in Rome heeft onderbroken, met het doel de onderzoekingen in Italië voort te zetten.

De koning was vanmorgen nog steeds in Geneve, maar hij stond klaar om bij het eerste het beste bericht over het doen en laten van de Koningin af te reizen.

De ambassadeur van Jordanië in Parijs, die zich in het gezelschap van de koning in Lausanne bevindt, deelde Zaterdag mede, dat de koning zo snel als mogelijk naar Jordanië wilde terugkeren, maar, dat zijn plannen voortdurend werden gewijzigd.

Zoals gemeld bevond de koning zich in Parijs om een medische behandeling te ondergaan. Zijn gezondheid zou zeer geschokt zijn toen zijn vader werd vermoord en hij deze als koning opvolgde. Er is nu een commissie van drie ingesteld, die de koninklijke bevoegdheden in Jordanië waarneemt. Het kabinet heeft besloten, dat de koning in Parijs zou blijven voor medische behandeling en zo dat niet mogelijk zou zijn naar Jordanië zal terugkeren om daar onder medisch toezicht te worden geplaatst. De koning schijnt besloten te hebben naar Jordanië terug te keren om daar genezing te zoeken.

Politieke motieven?

Wat de motieven zijn van koningin Zain en prins Hoessein om „verstoppertje" te spelen is niet bekend. Wel mag veilig worden aangenomen, dat politeke motieven bij dit alles een grote rol spelen, temeer, daar in Amman reeds bij herhaling stemmen zijn opgegaan om koning Talal te doen aftreden ten behoeve van Hoessein.

Inmiddels schijnt — volgens berichten uit Bagdad — het parlement van Jordanië besloten te hebben iedere beslissing over koning Talal twee maanden uit te stellen. Het parlement zou het op prijs stelien indien de koning gedurende die periode in het buitenland zou blijven. In wezen — zo melden berichten uit Syrië — schijnen alle moeilijkheden te zijn ontstaan doordat de „paleiskliek" een grotere invloed heeft dan de regering wenst.

TWEE JUNI KRONINGSDAG

Londen. — In heel Groot Brittannië en het Britse gemenebest werd Zaterdag een proclamatie voorgelezen, dat koningin Elizabeth 2 Juni volgend jaar gekroond zal worden. In Londen werd de proclamatie eerst afgekondigd van het balkon van het paleis van St James, waarna een kleurige stoet herauten, trompetters en fanfarekorpsen door Londen trok om elders de proclamatie bekend te maken.

Stromboli bromde

Catania. — De vulkaan de Stromboli werkte Zaterdag weer en stootte dikke rookwolken uit. De driehonderd bewoners van het dorpje Ginostro verlieten hun woningen toen een lavastroom deze bedreigde, doch de stroom kwam op drie honderd meter afstand tot stilstand. Thans wordt gemeld dat de vulkaan weer tot rust is gekomen.

Anna Pauker, de rode Kenau, viel in ongenade

Er is de laatste dagen veel te doen geweest over de „ongenade" van Anna Pauker, minister van Buitenlandse Zaken en plaatsvervangend eerste minister van Roemenië, aldus schrijft het Algemeen Handelsblad.

Zij is verwijderd uit twee hoge partij-organen, het polit-bureau en het secretariaat, doch lid gebleven van de regering. Waarschijnlijk heeft de partijleiding haar slechts ernstig beript. Gisteren is een bijzondere zitting bijeengeroepen van de nationale vergadering, die het feit heeft moeten bekrachtigen, dat de „sterke man", de secretaris-generaal van de partij, Georgiu Dej, premier is geworden. Zijn voorganger, de vermaarde Groza, heeft nu de veel minder beduidende post gekregen van voorzitter van de nationale vergadering. Georgiu Dej heeft twee partij-secretarissen, Tsjisiinewski en Apostol (de laatste leider van de vakbonden) naar voren geschoven. De zuiveringen zijn radicaal. Vijf van de tien leden van het Politbureau en drie leden van het partijsecretariaat zijn vervangen. De gewezen socialisten zijn vrijwel geëlimineerd. Uit het centrale comité van de partij zijn verwijderd Luca, eens minister van financiën en vice-premier, en Georgescu, minister van binnenlandse zaken, zijn vriend. Zij zullen zich tegenover partij-instanties moeten verantwoorden. Hun worden „rechtse afwijkingen" ten laste gelegd, gebrek aan klassenbewustzijn enz. Misschien wordt Luca gestraft als zondenbok voor de zeer onpopulaire monetaire hervorming van 27 Januari. Reeds op 9 Maart moest hij het ministerie van financiën verlaten. Ook in Roemenië wordt bewezen, dat een socalist, die overloopt naar de communisten, negentig procent kans heeft, te worden „weggezuiverd", en dat de bolsjewistische leiders onderling elkaar op gezette tijden afzetten, gevangen nemen en zelfs terechtstellen.

Omtrent de achtergrond van hetgeen in Roemenië geschiedt tast men in het duister. Het verwijderen van aanvankelijk bewierookse stalinistische leiders is in de satellietstaten niet minder gebruikelijk dan in Rusland, waar voor de oorlog de gehele oude garde is gelikwideerd. Het is dus best mogelijk, dat men hier heeft te doen met binnenlandse rivaliteiten, gebruikelijk in dictatoriale regiems, gelijk aan die van Stalin tegen Trotski en van Hitler tegen Röhm. In Praag heerst bijvoorbeeld president Gottwald met Cepicka aan defensie en Nosek aan binnenlandse zaken. Zij worden tot nu toe beschouwd als goede Moscovieten. Maar die ploeg heeft Slansky, een trouwe Stalinist, in de gevangenis geworpen. Toen deze nog machtig was, werd Clementis zijn slachtoffer en de gewezen minister van buitenlandse zaken zit nog steeds gevangen, hoewel men van een proces tegen hem nog niet heeft gehoord. Uit deze dingen af te leiden, dat in de satellietstaten telkens weer (zoals vooräl in Belgrado wordt gehoopt) anti-Russische afwijkingen voorkomen, kan wel juist zijn, maar men weet het niet. Te Moskou pleegt men vandaag hoog weg te lopen met navolgers, die men morgen likwideert.

De stakkerds weten zelf niet, of zij goed doen of niet. De „algemene lijn" kan zich sneller wijzigen, dan zij voorzien, zijn te laat met hun „aanpassing", en verloren. Op zuiveringen in de vasalstaten zal Moskou wel invloed hebben, doch het enige wat men met zekerheid kan weten is, dat onder een dictatuur iedereen rechteloos is, zelfs haar aanhangers.

Recht tot het hart

— De hoop is een goed ontbijt, maar een slecht avondmaal.

Tweehonderd jarig bestaan van Pro-kathedraal op onvergetelijke wijze gevierd

Dankoffer geestelijk hoogtepunt van het feest

Om tien voor negen des morgens zetten de klokken van de Sint Annakerk en het Sint Martinuscollege hun zes-stemmige ouverture in van de dag, waarop het tweede eeuwfeest der Sint Annakerk zijn hoogtepunt zou bereiken.

Het jubilerend kerkgebouw, dat door toegewijde harten en bekwame handen in smaakvol feestgewaad van gouden gordijnen en geurende bloemen werd gestoken, was inmiddels reeds geheel met gelovigen, belangstellenden en autoriteiten gevuld.

Op het priesterkoor zagen wij de H.E. Pater Vicaris L. van Rooy, frater Franciscus, missieoverste, frater Lucinius, frater Radulphus, de oversten van de congregatie van Dongen en de Kruisvaarders van St. Jan, alsmede de algemeen Overste van deze laatste orde, de Eerw. heer C. J. M. van der Corput. die onlangs uit Nederland arriveerde.

Ook zagen wij het wit en zwart van de Moeder Oversten van de diverse zustercongregaties, de congregaties van Schijndel, Roozendaal, Voorschoten, de Zusters Dominicanessen, de moeder overste van het Elizabeths Gasthuis. Wij zagen verder in het kerkgebouw de leden van de Regeringsraad, de heren J. M. Sprockel, E. H. M. Karner, secretaris van de RR; Mr F. de Vries, de griffier der Staten A. H. M. van Weel, commandeur B. Hessing, marine cdt in de Ned. Antillen, Overste J. Nass, gezaghebber M. P. Gorsira, gedeputeerde J. Jonkhout en echtgenote, het lid van de eilandsraad Jossy Martina, de President van het Hof, mr W. M. Ariëns; de wnd pg., mr G. W. C. Bijvoet, verschillende departementshoofden, waaronder dr W. Goslinga, inspecteur van het Onderwijs; drs J. van Boven, hoofd van Soc.- en Econ. Zaken; F. Corver, gouvernements-secretaris; de consul van Santo Domingo, de heer Julio Espinal; frater Canutus, leden van de rechterlijke macht, havenmeester M. C. Cadieres, leden van het KVP partijbestuur, tal van vertegenwoordigers uit handelskringen, waaronder de heer H. van Drimmelen, directeur van de CPIM-CSM; de heer S. A. L. Maduro, M. Hermans van de Nederlandse Voorlichtingspost, R. I. Mussenden, wnd. Administrateur van Financiën en vele anderen.

Omstreeks negen uur betrad Zijne Exc. de Gouverneur Mr A. A. M. Struycken in statiekledij, gevolgd door zijn Adjudant, Kapitein R. van der Beek, de kerk, opgewacht door de leden der ontvangstcommissie Mr G.S. Zeppenfeldt en Elias Römer. De Echtgenote van de Gouverneur werd ontvangen door de dames Adelfa Capello en Margaritha de Lannoy. De overige autoriteiten door de heren Jacques Ellis, Leon Weeber, Hose Curiel en A. C. Salsbach, terwijl de heren Johan Mauricio en J. C. C. Sprockel zich naar het paleis begeven hadden om Zijne Hoogw. Exc. Mgr A. v.d. Veen Zeppenfeldt voor de Pontificale H. Mis af te halen.

Klokslag negen uur betrad deze de drempel, die in de tweehonderd jaar van het bestaan dezer kerk reeds door zo menig bisschop voor het verrichten van dezelfde plechtigheid overschreden was.

De stoet der geestelijkheid, bestaande uit de Zeer Eerw. Pater A. Spekle, Pastoor der jubilerende kerk, die als Presbyter assistens fungeren zou; de Zeer Eerw. P.P.Cl. v.d. Looy en M. Holterman Pastoors resp. van Pietermaai en San Mateo als Troondiakens; de Eerw. P. P. A. v.d. Meer en M. Möhlmann, resp. als Diaken en Subdiaken der H. Mis, tezamen met de Fraters assistenten, bevond zich aan de ingang door het volk omstuwd, om Mgr binnen te leiden.

Op het kerkplein stond een erewacht van padvinders opgesteld. die tevens een pad openhield op het met nieuwsgierigen gevulde plein. Onder het zingen van „Ecce Sacerdos", „Ziet de Hogepriester", schreed Mgr door de aandachtige mensenmenigte naar het altaar, waar hij zich voor de plechtige dankdienst kleedde.

Daarna nam het H. Offer een aanvang, waarvan de gezangen onder leiding van Frater Fidelius door het versterkt St. Ceciliakoor, op waarlijk luisterrijke wijze werden uitgevoerd. Gezongen werd de prachtige maar moeilijke „Missa Solemnis" van Jan van Nieland, die, dank langdurige en toegewijde oefening, alsmede door de meesterlijke wijze waarop de zware orgelpartij door de organist van de kathedraal, de heer Jacobo J. M. Palm, ondersteunend werd uitgevoerd, zeer gaaf ten gehore gebracht werd.

De heilige en indrukwekkende handelingen van de Eucharistische viering hadden hun breed en gedragen verloop, en toen Mgr wederom met zijn Cappa magna bekleed, zegenend door de kerk schreed, nadat de dienst beëindigd was, leefde in het hart van allen de overtuiging, getuige geweest te zijn van het geestelijk hoogtepunt van dit luisterrijke kerkfeest.

het nieuws van vandaag

Onze geest is te zeer vervuld van het schoons, dat de dag van gisteren in verband met de viering van Santa Ana's tweede Eeuwgetij bracht, dan dat wij heden iets anders zouden kunnen doen, dan daarover na te mijmeren. En dit mijmeren spint zijn weefsels hoofdzakelijk rond de kleurige optocht van gistermiddag.

Het was een feest voor het oog. Een soort feest, een kijkspel dat bijzonder geliefd is bij het Curaçaose volk. Een wemeling van kleuren, een wemeling van creaties der fantasie, een wemeling, die eindeloze variatie bracht en steeds weer opnieuw interesse vermocht te wekken. Vandaar dat deze optocht ongetwijfeld voldoening en schone herinnering heeft achtergelaten in de harten van de duizenden, wier ogen deze rijdende en wandelende tonelen „dronken".

Maar deze stoet vertegenwoordigde iets, dat veel belangrijker en waardevoller was dan deze schone uiterlijkheid. Iets dat wij alleen „mijmerend" kunnen benaderen. En dat „iets" is de geest, de mentaliteit, waaruit deze gedenkwaardige prestatie geboren werd. Waardevol is deze geest n.l. omdat het ons voorkomt dat ze in onze gemeenschap alsnog te zelden en te weinig geactiveerd wordt.

Het plan van de optocht ter gelegenheid van het 200-jarig bestaan der Sint Annakerk was als een vonk, die de krullen aan het branden zette. De liefde voor de oude kathedraal, die sluimerde altijd diep in de harten der mensen. De wil om die liefde metterdaad te tonen: hij wachtte slechts op een gelegenheid, op een contact, op een vonk. En het plan voor die optocht heeft dit gebracht. Onmiddellijk laaidè het vuur: geestdrift, toewijding, samenwerking, stimulerende rivaliteit: alles in dienst van het beste, van datgene waarvan ieder mensengemoed voelt, dat het 't hoogste en edelste in het leven is.

Dit was volksactiviteit in de beste zin van het woord. Geen holle uiterlijkheid, geen show zonder ziel, die maar al te vaak ons oog moet kwetsen. Evenmin een geestdrift, die met alle soort kunst en vliegwerk moet opgewekt en laaiende gehouden worden.

De optocht

Evenmin een hartstocht over dingen, die het vuur niet waard zijn, waar het wild voor brandt. Dit was het diepste van de mens dat zich roerde, het stilste maar ook het sterkste: de liefde voor het schoonste en verhevenste.

En zelfs wanneer het werkt, werkt het zonder gerucht, zonder behoefte aan publiciteit. Het weet niet van persconferenties en reclame campagnes. Het slaat niet op de grote trom om daardoor een compensatie te kweken voor innerlijke onbelangrijkheid. Het werkt in stilte en wacht zijn dag.

Maar als het naar buiten openbreekt dan bloeit het open als een triomf. Dan is er een jubelende vreugde in de harten, niet slechts van hen die werkten, maar ook van hen, die er getuige van zijn. Want een ieder voelt als bij instinct dat het hier het leven zelf is dat spreekt: het diepe leven, het eigenlijke leven. Niet het leven van de buitenkant, het leven aan de oppervlakte. Het leven dat luidruchtig van kleur en klanken is, maar dan ook zo hol. zo vluchtig en voorbijgaand als alleen een buitenkant kan zijn.

Niet zo echter deze vrucht van het leven aan de botten zelf van het menselijk wezen. Niet zo het levensmerg zelf van die beenderen. De praalwagens kunnen afgetuigd worden en de vrachtwagens die er onder schuilgingen weer aan hun grauwe arbeid gaan. De statiekleding kan afgelegd en in de motballen bewaard worden. Maar iets is er dat blijft van die optocht van gisteren. Dat is de vrucht van de geest die zich roerde en die strekt tot blijvende verrijking van het hart van ons volk.

Historische optocht: creatie zonder weerga op Curacao

In de namiddag trokken twee eeuwen geschiedenis in bonte mengeling door de straten van Otrabanda. Het was een stoet, die in omvang, stijl en gevarieerdheid wellicht alles overtrof, wat op Curaçao op dit gebied ooit vertoond werd.

Del Curazao que se va.

Een cohort Curaçaose ruiters opende met het getrappel van tientallen paardenhoefjes de optocht gevolgd door de ontdekker van Curaçao, Alonso de Ojeda in zijn kuras en omgeven door krijgsmakkers en geestelijke geloofsverkondigers, die de Spaanse ontdekkingsreizigers naar de Nieuwe Wereld volgden. Het oudste kerkje van Curaçao, een hutje van palmblaren en maisstokken, dat op Poos Cabai gestaan moet hebben, kwam voorbij: Indianen met pijl en boog zaten wakend aan de ingang.

Daar was Pater Minguel Grimon, de grondlegger van de St. Annakerk tegen het bekende profiel van de pro-kathedraal geleund, met de bark in zijn hand, die hij voor de bouw heeft moeten verkopen. Jongedames in de klederdracht van 1752 stoffeerden zijn omgeving.

Daarna volgde de Suisse, de oude ordebewaker der kerk met zijn hellebaard, die twee eeuwen lang in de kerk als teken van rust en orde gedragen werd. Het oproer van 1823, waarbij de kerk door soldaten werd gesloten, passeerde de revue en daar was Mgr v. Niewindt zelf in zijn bisschoppelijke toog, begeleid door de dragers, waarmee hij de koenoekoe inging om het geloof te verkondigen.

Admiraal Brion en Simon Bolivar, de laatste te paard, wilden op het feest niet ontbreken. Brion vooral niet, omdat hij nog in de kathedraal gedoopt was.

De oude tijd was uitgebeeld, door pastoors die op paard en ezel de koenoek introkken. Gelovigen in oude klederdracht, waarbij ook het typische kalashi niet ontbrak, weken niet uit het voetspoor van hun herders.

De praalwagen van de H. Dominicus, die nu volgen moest en die door de goede zorgen van de parochie van Montagne tot stand gekomen was, moest helaas op het

rif blijven staan wegens plotselinge motorstoring. Hulde aan de trouwe zielen, die hun moeite zo slecht beloond zagen.

Na de fanfare van de Oudleerlingen van Scherpenheuvel volgden de jeugdgroepen, die hun patroonheilige Tharcisius, St. Joris, Jean d'Arc en St. Elisabeth op smaakvolle wijze hadden uitgebeeld. Ook was er een menigte uitgebaarde kabouters aanwezig.

Een klinkende groep Jonge Wachters voerde zijn lijfspreuk Pax Christi met zich mee.

Suriname was op onvergetelijke wijze vertegenwoordigd. Een wagen, waarop Peerke Donders zijn melaatsen verpleegde, Koto Missies, Brits Indiërs, waarvan de dames in hun sprookjesachtige, tere klederdracht.

Het Onderwijs kwam met enkele indrukwekkende groepen. Een praalwagen, waarop, onder de inspiratie van de H. Geest, St. Thomas leraarde en het onderwijs in zijn gradatie van laag naar hoog stond uitgebeeld. En de meisjes, die een buitengewoon smaakvol boek met zich mee voerden, bekroond door de uil der wijsheid.

De ziekenverpleging had een kranke in zwaar verband in bed gelegd op een praalwagen, die er in zijn blankheid beslist antiseptisch uitzag. De Sint Thomaskring beeldde Kerk en Cultuur, Wetenschap en Kunst uit, gevolgd door een groep gewijd aan het Sint Cecilia zangkoor met keur van muziekinstrumenten.

Nu werd het weer tijd voor een stukje muziek en daar zorgde de fanfare van Scherpenheuvel voor.

den aan de politie, die zowel des morgens bij de H. Mis als 's middags bij de optocht op voorbeeldige wijze zorg droeg voor een goed verloop van de gebeurtenissen.

Vermelding verdient nog, dat op het balcon van het Bisschoppelijk Paleis Zijne Exc. de Gouverneur met zijn kinderen Monseigneur gezelschap hield om getuige te zijn van het voorbijtrekken der stoet. Zijne Excellentie maakte van de gelegenheid gebruik om het keurig tafereel te verfilmen.

Pontificaal Lof.

Tot besluit van deze schitterend geslaagde dag werd des avonds om zeven uur een Pontificaal Lof in de Sint Annakerk gecelebreerd.

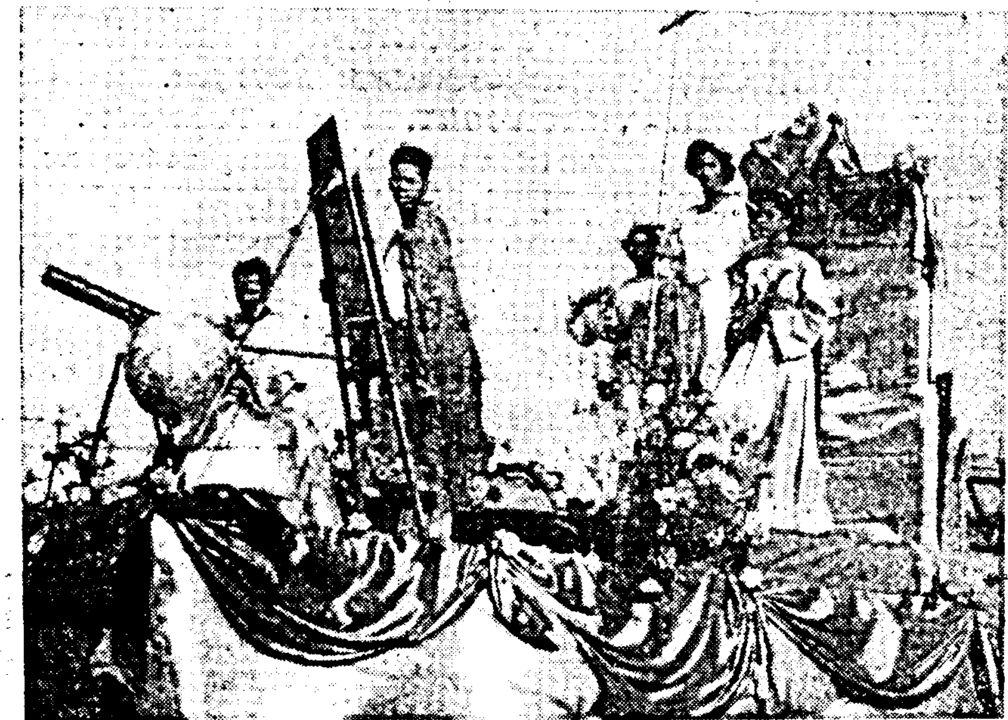
Van de duizenden mensen, die door de historische optocht op de been gebracht werden, begaven zich velen naar de aloude kerk, wiens prachtige versiering op zich al een kijkspel bood. Geen wonder dus, dat toen het plechtig uur was aangebroken, de kerk „tot in de nok" gevuld was.

Zijne Hoogw. Exc. Mgr A. v.d. Veen Zeppenfeldt werd daarbij geassisteerd door de Zeer Eerw. Heren Julio Henriquez als Diaken en Amado Römer als Sub-diaken. Het koor voerde de lofgezangen op werkelijk prachtige wijze uit.

Tijdens dit Lof hield Mgr de feestpredicatie, waarin hij mediteerde over de diep ingrijpende betekenis die de kerk voor het leven van de gelovigen heeft. Van de wieg tot aan het graf volgde hij de weldaden, de troost en steun, die zij in de 20-jarige Annakerk hebben kunnen vinden, om heh tenslotte op te wekken tot de grote dankbaarheid jegens onze goede Hemel Vader, die ons het voorrecht geschonken heeft, zo tot onze hulp in ons midden te wonen.

Hierna werd een „Te Deum" gezongen, waarin deze dankbaarheid van 200 jaren jubelend ten hemel steeg.

Tantum Ergo met zegen van het Allerheiligste volgde, waarna een juichend „Jubilate" van het koor de plechtigheid en daarmede een onvergetelijke dag besloot.

KERK EN CULTUUR. — Een der praalwagens uit de historische optocht, die gisteren door de straten van Otrabanda trok. Dit is de creatie van de Sint Thomaskring, die de verbondenheid van Kerk en cultuur, van Kunst en Wetenschap op zin- en smaakvolle wijze in beeld bracht. (foto Fanny Lopez — cliché Capriles.)

Geestelijk leven.

Het geestelijk leven der parochie, dat het tweede deel van de stoet vormde, was, zonder aan het eerste ook maar iets te kort te willen doen, wel het meest artistieke gedeelte van de stoet. Daar was de Eucharistische Kruistocht, O.L. Vrouw van de Miraculeuze Medaille, O.L. Vrouw van Altagracia, van Coromoto, van Chiquinquira, van Fátima, van Lourdes en van de Rozenkrans. Daar was de H. Familie met Maria op het ezeltje. Daar was de geestige groep van de Zalige Martinus de Porres, het lieve Kindje van Praag, de H. Filomena in haar gevangenis en de H. Rosa van Lima.

Alles spreidde in een wemeling van de fraaiste kleuren de godsvrucht ten toon, die de ruggesteun van het volk is in de strijd om het bestaan, en die in de Sint Annakerk zijn oorsprong vond.

Tenslotte kwamen lange rijen Zwitsers aangetreden in hun kleurige costuums, ten teken dat de Paus zelf in aantocht was om de stoet te besluiten. En inderdaad: daar kwam de H. Vader hoog op een praalwagen getroond en omstuwd door Zijn lijfwacht. Zijn zegen besloot een stoet, die uit 40 groepen bestond en waaraan naar schatting ongeveer 1000 personen deelnamen.

Hoe het groeide.

Was de aanblik van de stoet zoals zij gisteren door onze straten trok, bewonderenswaardig, bewonderenswaardiger nog is de onzichtbare ondergrond, het wonder der onuitputtelijke bereidheid tot gezamenlijke prestatie, die dit mogelijk maakte.

Hier gaan de gedachten allereerst uit naar de Eerw. Pater Vincent Jansen, die in samenwerking met zijn Pastoor het gearrieerd en wel uitgebalanceerd plan der optocht concipieerde. Dit plan op zich reeds bezit vele verdiensten: het was een wel overwogen mengeling van historie en geestelijk leven, van ernst en luim, van volksheid en verfijning, van rijdende en lopende delen.

Maar eenmaal gegeven het plan presenteerde zich de gigantische taak, het te verwezenlijken. Het zou ons te ver voeren op dit wijde terrein in détails te treden. Genoeg zij te vermelden, dat Pater Jansen rondging en overal een medewerking mobiliseerde, die zonder weerga genoemd kan worden. In de afgelopen weken naarde, timmerde en schilderde heel Otrabanda.

Het verrassend resultaat van deze stille maar begeesterde toewijding kwam gistermiddag in 40 groepen en ongeveer duizend personen op het Rif bijeen, en weer was het een staaltje van Pater Jansens knap organisatie-talent, dat hij heel deze machtige optocht op tijd, in goede orde en met ogenschijnlijk niet veel meer dan een vriendelijke glimlach aan het rollen kreeg.

Het behoeft wel geen betoog, dat dank van een ieder die gisteren van het schouwspel genoot d.i. min of meer van heel Curaçao, verschuldigd is aan de honderden namelozen, die deze manifestatie door de liefde van hun hart en de nijverheid van hun handen mogelijk gemaakt hebben.

Een woord van bijzondere hulde moge hier nog gebracht wor-

CURACAO

D. CAPRILES VERVANGEN

Wegens het met vacantie gaan van de heer D. Capriles, lid van de eilandsraad van Curaçao, zal hij worden vervangen door de heer H.H. van Delden.

De opvolger van de heer Capriles, de heer R. van Haaren kan door drukke werkzaamheden geen zitting nemen, de volgende persoon is mej. Rosa Panneflek. Zij kan ook geen zitting nemen, omdat een familielid van haar, t.w. haar broer de heer E. Panneflek, reeds zitting heeft. Derhalve komt de heer van Delden in de raad.

CONTACT MET DE ARUBAANSE LEDEN

Statengriffier van Weel is hedenochtend naar Aruba afgereisd teneinde een onderhoud te hebben met de Arubaanse statenleden m.b.t. de kwesties die gerezen zijn voor de aanwijzing van een voorzitter der Staten. Hierover schreven wij Zaterdag reeds uitvoerig.

Als ernstige candidaten voor de voorzitter en onder voorzitter der Staten worden genoemd de heren Kwiers en Lacle.

NIET OVER BLOEMEN

Zondagochtend tegen 8 uur is de heer E. Jonckheer van de DP uit New-York op Curaçao teruggekomen. Er waren enkele relaties, vrienden en partijmensen op Hato aanwezig om de heer Jonckheer van zijn RTC belevenissen te begroeten. Er was, evenals bij de aankomst van de voorzitter van de RR, weinig of géén belangstelling.

De heer Jonckheer kan zelfs niet eens het genoegen smaken over „kwistig uitgestrooide bloemetjes" te wandelen. Meestal gaan onze wegen niet over bloemetjes.

MEISJE AANGEREDEN

Op de weg naar Santa Cruz stak een meisje onverwacht de rijweg over met als gevolg dat zij door een personen auto werd aangereden. Het meisje werd zwaar, doch niet levensgevaarlijk, gewond en moest met een zware hersenschudding, glas en snijwonden naar het ziekenhuis worden overgebracht.

LIEP GOED AF

Een vrouw, die op de Schottegatweg, wegsplitsing Damacor, op vervoer stond te wachten, werd door een personenauto aangereden, vermoedelijk door onvoorzichtigheid van de dame in kwestie. De vrouw werd op het midden van de weg aangereden, de schade viel mee, zij klaagde over inwendige pijnen en werd in het hospitaal ter observatie opgenomen.

VUILNISBRAND

In de koraal voor het Fatumgebouw brak een vuilnisbrandje uit. Toen de spuit kwam was de brand door het personeel reeds geblust.

R.K. ZIEKENUITZENDING.

In de R.K. Ziekenuitzending voor morgen, 11.20 uur, zal voor de Curom Srta Berna Serrano in het Spaans enkele gedichten declameren.

GESLAAGD VOOR ONDERWIJZERES.

In Nederland slaagden voor de hulpacte onderwijzeres de volgende leerlingen van het St. Martinusgesticht, t.w. de dames Maria Fraay, Roosje Jonkhout, Carla Paricius, Ivy v.d. Veen en zuster Dominica (Petronilia Bernabela, geboortig van Rincon)

Aan alle geslaagden onze hartelijke gelukwensen.

VECHTPARTIJ.

De 26-jarige T.P.C. had „omgang" met een meisje, waarvan de vader, de 69-jarige J.A.T. bezwaren had. De onenigheid liep zó hoog op, dat de minnaar er niet tegen opzag om de oude man met een mes aan te vallen en hem daarbij te steken. De man in het hospitaal, de laffe dader naar de cel.

HET VERKEER.

Zaterdagmiddag durfde een autowasser het te wagen met een vaart van 75 km. per uur de hoek van de Nieuwestraat—Theaterstraat te „nemen". Resultaat natuurlijk een aanrijding tegen een wagen, die licht en een andere auto, die zwaar geramd werd. De autowasser was niet verzekerd, de baas van de autowasser „had er natuurlijk weer niets mee te maken" en nu moet de gedupeerde autobezitter maar zien hoe de schade vergoed wordt. Een bewijs, dat aan het auto-verzekeringswezen nog veel, ja zelfs heel veel, mankeert. Voorts waren er 14 lichte aanrijdingen.

50 JAAR EERSTE HEILIGE COMMUNIEFEEST.

Gisteren was het feest op Westpunt, want een aantal personen herdachten het merkwaardig, en heugelijk feit, dat zij 50 jaar geleden hun Eerste Heilige Communie deden. Thans zijn zij vader, moeder en ook al grootmoeders geworden. Het waren:

Lucien Paula Sillie (Chein di Djudju), Theodoor de Lannoy (Dooy di Rosa), Frans Albertoe, Pedro Lourens, Pedrito Rodriguez, Hendrik Gouverneur, Marti Lourens, Julio Sambo, Petronilia Ceintje, Catalina Mambi, Francinet Sambo, Teresilia Kwiers, Elenita Lourens, Cristina S. Ceintje en Susana Reina.

De H. Mis, die in de kerk aldaar werd gecelebreerd, werd besloten met het „Te Deum".

TELEFOONKLACHTEN.

Namens de nieuwe Postcommandant Dirk Jan Oldenboom op Westpunt werd er geklaagd over de telefoon (koffiemolen-systeem) die op zo'n moment bij een ongeval om de dokter te roepen en assistentie...... iedereen in de steek liet. Het is te hopen, dat Westpunt een nieuwe en betere telefoon krijgt.

SCHEEPVAARTBERICHTEN.

Zaterdag: Bolivar naar Coro; **Empire Parrai** naar New Orleans; **Trajanus** naar Aruba; **Del Sud** naar New Orleans; **Sucre** naar La Guayra; **Mapiestar** van Cristobal; **Hera** van Amsterdam en **Maagdenburg** van Puerto Cabello.

Zondag: Mapiestar naar Londen; **Amerigo Vespucci** van Cristobal; **Maagdenburg** naar Las Piedras; **Gilbert Jr.** naar Aruba en **Helena** naar Punta Cardon.

D'R IN EN D'R UIT.

Hato: in 26, uit 26 vliegtuigen met 237 passagiers, 210 in transito en 179 passagiers vertrokken.

Haven: in 6 vrachtschepen (10), 33 tankers (36) en 11 zeilschepen (12). Er landden 20 passagiers, 328 in transito en 49 vertrokken.

AANKOMST VLIEGTUIG

Het KLM vliegtuig van Zaterdagavond is hedenmorgen 06.52 uur Ned. tijd op Schiphol geland.

BURGERLIJKE STAND
Tweede district

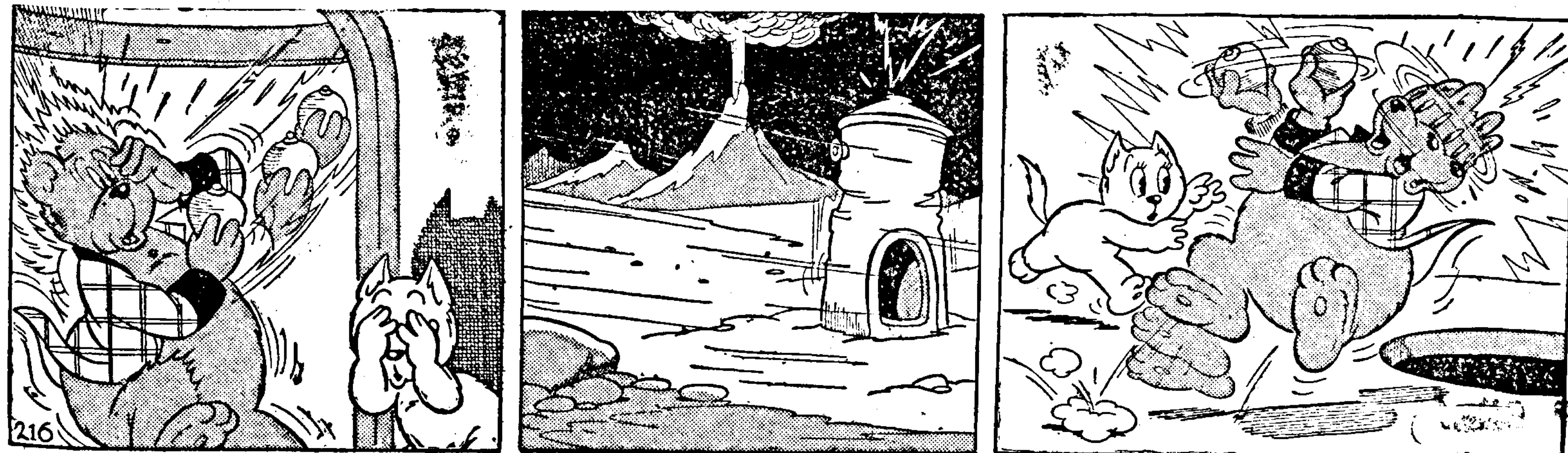
Geboren: op 17 Mei een zoon uit B. Isenia; een dochter uit R. Maduro op 20 Mei een dochter uit G. Salazar—J. Guanipa; op 21 Mei een zoon uit C. Koffie, een dochter uit A. Henriquez; op 23 Mei een zoon uit Koeks, een dochter uit C. Apostel, een dochter uit A. Martina, een dochter uit M. Martina—L. Jennie; op 24 Mei een dochter uit Precilia—A. Panneflek; op 25 Mei een zoon uit R. Helena—L. Francisco, een zoon uit Flanders; een dochter uit F. Statia—D. Panneflek, een zoon uit S. Mathew; op 26 Mei Lacrus; op 28 Mei een dochter uit Y. Schoborgh—R. v. Lohuizen; een dochter uit Maria—S. Maduro; op 29 Mei een dochter uit I. Martha—P. Falbro.

Ondertrouwd: op 28 Mei A.C.D. Martina—A. A. Seferina; C. E. Albertus—J. E. Taylor.

Getrouwd: op 28 Mei F. N. Martina—S. Cristina; op 29 Mei J. R. Hurtado—A. V. Ogenia.

Overleden: op 22 Mei L. M. Maduro (man 71 j.); op 26 Mei A. Milderd (meisje 1 j.).

1185 . Tom Poes en de nieuwe ijstijd

Heer Bommel's haren gingen recht overeind staan en knetterende vonkjes sprongen tussen zijn oren heen en weer. De tol schoot nog steeds bliksemstralen af en het was hem onmogelijk het ongelukkige ding kwijt te raken. Met grote snelheid rukte zijn arm heen en weer en hij danste als een vreemde, grote kaatsebal door het vertrekje.

„Hee-he-help!!" jammerde hij. — Klik.... kik....tik....gak.... gaat.... toot....! Klak! Krr.... tik!.... Klik Trrr!"

Op dat moment begon de aarde te rommelen en te trillen. Het torentje schudde en scheurde, de vulkaan blies grote vlammen naar de zwarte lucht en er stak een hevige, gierende wind op.

Tom Poes hield zijn handen voor de ogen en dacht, dat zijn laatste ogenblik gekomen was. Hij kwam weer totzichzelf, doordat de vreemde uitroepen van heer Bommel dichterbij kwamen en hem passeerden. Toen hij opkeek, zag hij met ontzetting, dat zijn vriend knetterend en met rukkende bewegingen, met de rampzalige tol nog steeds in zijn hand, door het ronde vertrekje sprong.

„Halt!" schreeuwde Tom Poes. „Pas op! De liftkoker! U zult in de liftkoker vallen! Gooi die tol weg! Stop dan toch! Sta stil!"

Ik weet niet of de ongelukkige heer Bommel hem verstond. Hij sprong en knetterde en praatte luid in zichzelf.

„Trrr.... klik!" riep hij. „Klak, tak.... trrr! Hlp!! kk vl.! Tik!"

Folklore Festival belooft een groots festijn te worden

"Bula Waya" is troef

De heer Ernst Bartels, secretaris van de Arubaanse Touristencommissie heeft de pers uitvoerige inlichtingen verstrekt over het grootse Festival, dat in de periode van 1 t/m 10 Augustus zal worden gehouden in San Juan op Puerto Rico. Dat de Nederlandse Antillen (met name de eilanden Curaçao en Aruba) een belangrijk aandeel hebben in het Festival is nu wel buiten kijf.

Het is van zeer veel belang, dat de Antillen een complete show kunnen brengen en naar het oordeel van de organisatrice, mevr. Lisa Lekis, zullen wij de enige zijn, die met een afgerond spel van kleur, spel, dans en muziek voor de dag komen. „Bula Waya", waarvan in totaal vermoedelijk zes uitvoeringen zullen worden gegeven, zal ongetwijfeld bij de duizenden bezoekers aan het Festival een geweldige indruk maken en dat betekent voor onze eilanden een goede reclame.

In de V.S. wordt op het ogenblik zeer veel propaganda gemaakt voor het Festival; zo zagen wij in „Travel Trade" — het gezaghebbende Amerikaanse touristenorgaan — uitvoerige gegevens over het grote Caraibische gebeuren, verlucht met o.m. een foto uit de show „Bula Waya", waarvan dezer dagen op Curaçao de laatste uitvoeringen zijn gegeven.

Op Puerto Rico wordt hard gewerkt aan de voorbereidingen; hotels en pensions bieden plaats aan ongeveer 3500 personen en men kan bij particulieren nog zo'n 500 mensen onderbrengen. Merkwaardig is, dat de hoteleigenaren hun belangstelling voor het Festival voor een deel hebben verloren — om de eenvoudige reden, dat ze voor een aantal maanden toch al vol zitten! Het eiland is een aantrekkelijk touristenoord gebleken; gedurende de laatste drie jaar is het aantal touristen meer dan verdrievoudigd! Maar daar werkt men dan ook voor, daar ginds op Puerto Rico....!

Ten tijde van het Festival zal ook worden georganiseerd een huisvlijt-tentoonstelling. De Nederlandse Antillen hebben in principe toegezegd daarvoor materiaal op te zenden, maar nu zit men hier met het probleem: hoe komt men aan dat materiaal? Aruba zal zich vermoedelijk beperken tot enige producten van „De Weefstoel" en wat haak- of ander handwerk van nijvere dames. Een ieder, die iets voor de tentoonstelling wil afstaan (men krijgt het natuurlijk na de expositie terug), wordt verzocht zich uiterlijk 15 Juni in verbinding te stellen met de Touristencommissie. Deze commissie kan zich niet bemoeien met het verkopen van tentoongestelde goederen, maar wil zich wel belasten met eventuele nabestellingen. Uiterlijk 15 dezer moeten de goederen bij de Touristencommissie zijn, daar ze op 1 Juli op Puerto Rico moeten zijn.

Vermeld kan tenslotte worden, dat wordt getracht een zo billijk mogelijke verbinding te bewerkstelligen tussen de Antillen en P. Rico, opdat ook verscheidene Antillenaren het Festival kunnen bijwonen, althans voor enkele dagen. Zodra over de reisfaciliteiten nadere bijzonderheden bekend zijn, zullen deze worden gepubliceerd.

ARUBA

HET GEROEP OM „BETHANIE" IS VERSTOMD

Het gebeurt zo vaak op deze eilanden en nooit profiteert men van vroeger opgedane ervaringen. Wij doelen in dit verband op het geschreeuw „Er moet iets gebeuren!" — toen er cijfers loskwamen over de miserabele jeugdcriminaliteit op Aruba. Er moest iets gebeuren — maar wat? In enige heldere hoofden rijpte het plan om te trachten een aantal Zusters van de Congregatie van Bethanië naar hier te krijgen. De Eerw. Pastoor J. Burgemeester heeft tijdens zijn Nederlands verlof geen middel onbeproefd gelaten om met genoemde Congregatie in contact te komen en de Leiding daarvan te overtuigen van de noodzaak om ook op Aruba te gaan arbeiden.

Al vrij kort daarna kwamen hier enige Zusters van Bethanië ter orientatie en ook zij waren van mening, dat hier voor hen goed werk te doen was. Kort en goed: Aruba heeft op het ogenblik de Zusters van Bethanië! Ze vertoeven op Noord en zijn reeds geheel gewend aan klimaat en plaatselijke omstandigheden.

Vele zangers in het koor „er moet iets gebeuren!" hebben echter plotseling hun stem verloren. Radicaal! Hiermede willen we de goeden niet te na spreken, dat is logisch, maar we doelen thans in het bijzonder op degenen, die voorheen zo hard schreeuwde, dat aan bepaalde mistoestanden een einde moest komen. Koste wat kost!

Och, wat zal het kosten? De Eerwaarde Zusters van Bethanië vragen niet veel. Als ze eerst maar een tehuis hebben, waar ze hun zegenrijke arbeid kunnen aanvangen. Maar dat tehuis komt er toch? Heeft de Gezaghebber niet eens op een persconferentie gezegd, dat de tekeningen al klaar waren en dat in ieder geval dit jaar het tehuis gebouwd zou worden? Dat mag wel waar zijn, maar bij diezelfde gelegenheid is ook meegedeeld, dat nog op geen stukken na bekend was op welke wijze de gelden voor de bouw bij elkaar geharkt konden worden. En zo schuift men weer iets op de lange baan, dat geen uitstel mag lijden! Wij weten het heel goed, men heeft op het ogenblik de handen vol met „urgente problemen" — maar laat men toch in eerste instantie het oog richten op de toekomst. En dat is toch de opgroeiende jeugd.

De Zusters van Bethanië eisen geen paleis! Ze zullen al heel tevreden zijn met een door het Bestuur afgestane barak. Waar ze in elk geval kunnen beginnen — als het kan morgen nog!

A.V.B.-BEKER

Cognac pleegt men niet uit een beker te drinken. Maar dat neemt niet weg, dat elke sportliefhebber op Aruba het op prijs stelt, dat de fabrikant van de Pedro Domec Cognac een bijzonder fraaie wisselbeker ter beschikking van de Aruba Voetbalbond heeft gesteld.

KAPITEIN DOURLEIN KRIJGT RIDDERSLAG

Zoals wij reeds meldden, zal de Kapitein der Mariniers J. Dourlein tijdens een plechtigheid in het Wilhelminastadion op Woensdagmorgen aanstaande de M.W.O. worden uitgereikt door Z.E. de Gouverneur. Nadat de Commandant der Marine Ned. Antillen, de Commandeur B. Hessing, en de Commandant Mariniers Ned. Antillen, lt.-kol. J.G.M. Nass, het Stadion zijn binnengekomen, wordt Z.E. de Gouverneur verwacht; dat is om ongeveer half negen. Kort daarna zal de ban worden geopend, de Adjudant van de Gouverneur zal het desbetreffend Koninklijk Besluit voorlezen en daarna zal de Gouverneur de kapitein Dourlein beëdigen.

Voorts spelt mr Struycken de onderscheiding op en dan zullen de aanwezige Ridders de nieuwe Ridder de accoladen geven. De ban wordt gesloten en dan is er een toespraak van de Gouverneur. En défilé en een mars door Oranjestad zullen deze plechtigheid besluiten.

Van half tien tot elf uur is er voor genodigden een receptie in de cantine van het Kamp Savoneta.

WEER NIEUW WEEKBLAD?

Wij vernemen, dat na het overlijden van het blaadje „Chaparin" opnieuw pogingen in het werk worden gesteld om een weekblad uit te geven, ditmaal gedrukt en wel in het Engels en het Papiaments.

WIJ ONTVANGEN

HOLLAND.

Van het Handelscommissariaat in de Ned. Antillen ontvingen wij een kleurrijke folder over Holland. Een uiterst suggestief boekje, dat in een „nutshell" Nederlands toeristenschoon en industrie de revue laat passeren. Deze boekjes doen het, zijn meer waard dan textuele verhandelingen over kwaliteitsproducten enz. De foto's zijn uitstekend, actievol, de korte onderschriften pakkend en boeiend. Deze boekjes, die in kleurendruk worden uitgegeven, zijn in het Engels en Spaans gesteld. Een prima uitgave.

DE HEER MAURICIO VAN DER REE
en
MEVR. ROSARIO VAN DER REE-PINEDA

hebben het genoegen hierbij kennis te geven van het voorgenomen huwelijk van hun dochter

Ada

met de heer

Jozef D. Arends L.

waarvan de voltrekking zal plaats hebben op 11 Juni a.s. des avonds om 7.30 in de Kerk van de H. Franciscus te Oranjestad.

Vrienden en kennissen worden beleefd uitgenodigd deze plechtigheid bij te wonen.

Receptie om 9 uur Byronstraat.

DE HEER ALBERT MAXIMILIAAN ARENDS
en
MEVR. MARIA LEONCITA ARENDS-LACLÉ

hebben het genoegen hierbij kennis te geven van het voorgenomen huwelijk van hun zoon

Jozef

met mejuffrouw

Ada Tarcila van der Ree

waarvan de voltrekking zal plaats hebben op 11 Juni a.s. des avonds om 7.30 in de Kerk van de H. Franciscus te Oranjestad.

Vrienden en kennissen worden beleefd uitgenodigd deze plechtigheid bij te wonen.

Receptie om 9 uur Byronstraat.

Op 15 Juni zal het vijf en twintig jaar geleden zijn, dat onze zeer geliefde ouders

WILLEM J. WESTERINK
en
AALTJE ZIEL

in de echt werden verbonden. Dat zij tot in lengte van jaren voor ons gespaard mogen blijven, is de innige wens van

DE KINDEREN

In verband met het aanstaand vertrek met verlof naar Nederland, zal het heuglijk feit worden gevierd op Dinsdag 10 Juni, Julianastraat 21. Receptie 's avonds van zeven tot negen uur. Men gelieve deze kennisgeving als een persoonlijke uitnodiging te beschouwen.

Aruba, 6 Juni 1952.

SPORT

VOETBAL

Vriendschappelijk:
GOG — SBO 5-3; GOG II — DVO 3-3; GOG — Sithoc Jeugdploeg 6-0; GOG — DVV 3-2; Willemstad II — CPN II 3-2; Willemstad I — Squadron 2-5; Scherpenheuvel — W. v.d. Zaan 5-3.

NEDERLANDS ELFTAL TEGEN CURACAO

Het Nederlands elftal zal vóór het begin van de Olympische Spelen twee oefenwedstrijden spelen. Een daarvan gaat tegen Rapid, een Oostenrijks team, een andere wedstrijd gaat tegen het Antilliaanse elftal.

WERELDKAMPIOENSCHAP VOOR CLUBS

Voor de Copa Rio, het wereldkampioenschap voor clubs, dat te Brazilië wordt gehouden schreven tot dusver in Hibernians (Schotland), Austria (Oostenrijk) en Sporting (Lissabon Portugal).

Met de Engelse kampioen Manchester U. wordt nog onderhandeld, evenals met Penarol (Uruguay).

F.C. Barcelona (Spanje) en Juventus (Italië) schreven af.

NED. ELFTAL VOOR HELSINKI

's-Gravenhage — De voorlopige keuze van de voetbalspelers, die Nederland zullen vertegenwoordigen bij de Olympische Spelen, is als volgt uitgevallen:

Doelverdedigers: Kraak van Stormvogels en Landman van Sparta.

Achterspelers: Alberts van Vitesse, Odenthal van Haarlem en De Jong van ADO.

Middenlinie: Wiertz van DWZ, Biesbrouck van RCH, Van Schijndel van SVV, Terlouw van Sparta, Hendrik van Vitesse.

Voorhoede: Clavan van ADO. Bennaars van Dosko, Van Melis van Eindhoven, Van Roessel van Willem II, Mommers van Willem II, Van der Kuil van VSV, Van der Tuyn van Hermes DVS. (Geen Abe Lenstra dus — red. ANP).

De definitieve keuze van de ploeg zal later volgen. Besloten is, dat de voorzitter van de Keuze Commissie en de coach van het Nederl. elftal Jaap van der Leck mee zullen gaan naar Helsinki. Met ingang van 10 Juni as. zullen deze spelers tweemaal in plaats van eenmaal per week bijeenkomen in het Olympisch Stadion te Amsterdam en wel op Dinsdag en Vrijdag voor een intensieve training.

Niet te veel!

Helsinki — Op advies van de president van het Internationale Olympische Comité heeft het Finse organisatiecomité van de spelen te Helsinki er de aandacht van de diverse nationale Olympische comité's op gevestigd, dat er z.i. een overdreven aantal helpers, trainers en waarnemers de ploegen vergezellen.

In totaal komen er nu reeds 8500 deelnemers, terwijl maatregelen zijn getroffen voor de huisvesting van 7000 of 7500. Het overschot zijn niet athleten doch helpers etc. Het comité wenst dat per 100 athleten niet meer dan 20 helpers meekomen. Degenen, die boven dit aantal meekomen, lopen de kans als gewone touristen te worden beschouwd en dus het recht te worden ontzegd in het Olympisch dorp te wonen en vrije toegang te hebben tot de stadions.

K.N.V.B.-UITSLAGEN

's-Gravenhage — De uitslagen van de in Nederland gespeelde voetbalwedstrijden luiden:

Kampioen van Nederland:

Zaterdag gespeeld: Ajax — Haarlem 2—4.

Zondag gespeeld: Hermes DVS — Willem II 1—2 (onder protest van HDVS).

Ronde van Nederland.

Utrecht — De zesde etappe van de ronde van Nederland van Veendam naar Utrecht over 240 kilometer is gewonnen door Voorting van de Nederlandse nationale ploeg in de tijd van 6 uur, 42 minuten en 21 seconden. Tweede werd Faanhof ook van de Nederlandse nationale ploeg en derde Vanstayen van de Belgische B-ploeg. In het algemeen klassement leidt na de zesde ronde van Est van de Nederlandse nationale ploeg, gevolgd door Gielen van de Belgische A-ploeg en Voorting van de Nederlandse nationale ploeg. Deze Nederlandse ploeg staat dan ook bovenaan in het ploegenklassement. Tweede is de Belgische B-ploeg en derde de Belgische A-ploeg.

Amsterdam — De uitslag van de zevende en laatste etappe van de ronde van Nederland, een tijdrit over 60 kilometer van Utrecht naar Amsterdam, luidt:

1) Van Est met 1 uur 20 minuten 41 seconden; 2) Wagtmans met 1 uur 22 minuten 54 seconden; 3) de Duitser Hoermann met 1 uur 24 minuten 21 seconden; 4) Voorting met 1 uur 24 minuten en 35 seconden en 5) de Belg Neyt met 1 uur 24 minuten 38 seconden.

Het eindklassement van de ronde is:

1) Van Est van de nationale Nederlandse ploeg, die in de afgelopen week 36 uur, 36 minuten en 22 seconden hard gefietst heeft; 2) Wagtmans, eveneens van de nationale Nederl. ploeg; 3) Voorting van de nationale Nederl. ploeg; 4) Gielen van de Belgische A-ploeg en 5) Desmedt van de Belgische B-ploeg.

Het eindklassement van de ploegen luidt:

1) De Nationale Nederlandse ploeg met grote voorsprong; 2) de Belgische B-ploeg; 3) de Belgische A-ploeg; 4) de Nederlandse B-ploeg; 5) Nederlandse A-ploeg; 6) internationale ploeg.

De Nederlandse ploeg voor de Tour de France is nu meteen samengesteld en zal bestaan uit Van Breenen, Deaers, Van Est, Faanhof, Voorting, Wagtmans en Nolten. De achtste man zal morgen worden gekozen uit het drietal Suykerbuyk, Roks en Joerie.

Autorennen.

Milaan — De uitslag van de autorennen om de grote prijs van Menza, welke in twee manches van elk 220,5 kilometer werd verreden, luidt:

1) de Italiaans Farina met Ferrari met een totaal tijd van 2 uur 31 minuten en 15 seconden;

2) de Fransmna Simon met Ferrari op een ronde;

3) de Zwitser Fischer met Ferrari op vier ronden.

In de eerste ronde vloog de wagen van de Argentijn Fangio, die op het laatste ogenblik met een een extra vliegtuig was gekomen uit de bocht. In het ziekenhuis bleek, dat Fangio een lichte hersenschudding en inwendige kneuzingen had opgelopen.

HET WEER.

Max. temp. 31,4 C (88,5 F); min. 26,8 C (80,2 F) en gem. 29,2 C (84,6 F). Windsnelheid: max. 25; min. 16 en gem. 18 knopen. Vochtigheidsgehalte 74%. Bewolking: heldere hemel 8; licht bewolkt 13 en bewolkt 3 uren.

NOTULEN IN DRUK.

De notulen van de Statenvergaderingen van Vrijdag 22 Februari, Dinsdag 26 Februari en 13 Maart 1952, alsmede die van 12 Mei en 13 Mei zijn in druk verschenen.

AGENDA

WEST-END: „Loves of Carmen" 19 en 21 uur.

CINELANDIA: „La Muerte Enamorada" 19 en 21 uur.

ROXY: „Call me Mister" 19 uur; „Sons of the Musketeere" 21 uur.

APOTHEKEN: De weekdiensten der Apotheken worden waargenomen door: **Botica Corsou, De Ruyterkade 37, tel. 12.50 en Botica Brion, Brionplein 29, tel. 3222.**

COLONNE RODE KRUIS: In geval van nood belt men: tel. 1520 — 1274 — 3689 — 3500.

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wachtdienst hr. C. Rentier, van 7 uur — 15 uur, tel. 1758.

WIT- GELE KRUIS: De nacht- en Zondagdienst der verpleegsters worden waargenomen door: Zuster Ziekman; Marktstraat 1, tel. 1836.

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN:
Kantoor Hato: werkdagen van 07.00 — 18.45. Kantoor Handelskade 6, werkdagen van 07.00 — 19.45.

Kantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw) dagelijks dag en nacht.

CUROM

Maandag: 17.30 Kinderuitzending in het papiament; 17.50 Gramofoonplaten; 18.05 Mendelssohn; 18.25 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het papiament; 19.30 „Wat de handel biedt"; 20.30 Papiamentse les; 20.45 Curom Juke Box; 21.40 „Hotclub de France"; 21.55 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

Maandag: 19.00 Nieuws; 19.10 Muziek van Coleridge Tijlor; 19.14 Nederlandse Kroniek; 19.21 „De Komende verkiezingen"; 19.35 Weense muziek; 19.55 Sportjournaal; 20.10 West-Indische rubriek: met o.a. Surinaamse studentenprogramma; 20.40 „Les Gars de Paris"; 20.55 Avondgebed: Ds. F. R. A. Henkels; 20.58 Sluiting.

AVROS

Maandag: 17.00 Advertenties; 17.15 Voor kinderen; 17.25 Surinaamse liedjes; 17.45 Voor Jarigen op de Antillen; 18.00 Zwaardere muziek; 18.40 Nieuws; 19.00 U vraagt de Avros draait; 19.20 Voor de gedetineerden; 19.30 Verzoekprogramma; 19.45 De heer W. van Dijk vertelt over „Het bezoek van Commissaris Generaal van den Bosch aan Suriname in 1828"; 20.00 Advertenties; 20.15 V. en V.; 20.25 Porgy en Bess van G. Gershwin; 20.55 Nieuws en Sluiting.

EMMASTAD

Telegram Afdeling:
Kantoor open: 05.30 uur — 01.30 uur, tel. 2307; D. S. Leeflang 01.30 uur — 05.30 uur, tel. 2038.

Personeel Afdeling:
S. H. Tiesma, L. Colyn 20, tel. 2030, b.g.g. nadere inl. tel. 2400, of W. Lambij, tel. 2350.

Materialen Afdeling:
C. P. Riegman, Groot Kwartier, 54.

C.S.M.
P. J. Hesper, tel. 2710.

Scheepsagentschap:
08.00 uur — 23.00 uur kantoor, tel. 2459, 2551; 18.00 uur — 19.00 uur W. R. Engelman, tel. 2304; 23.00 uur — 08.00 uur.

Dok Afdeling:
Van 16.30 uur — 1.00 uur tel. 2276; van 1.00 uur — 7.30 uur A. Voordenhout, tel. 2932.

MUZIEKVERENIGING EMMASTAD: Programma voor Dinsdag: 1. Wanderer Fantasie, F. P. Schubert; 2. Brandenburgs Concert No. 2, J. S. Bach; 3. Piano concert No. 2, L. v. Beethoven.

EILANDGEBIED CURACAO

In opdracht van het Bestuurscollege zal voor rekening van de rechtspersoon de Nederlandse Antillen op Dinsdag 17 Juni 1952 des morgens te 11 uur ten Bestuurskantore, Bargestraat 63, in het openbaar worden aanbesteed:

BESTEK No. 167: HET BOUWEN VAN EEN 6-KLASSIGE R.K. MEISJESSCHOOL C.A. OP EEN TERREIN TE MUNDO NOBO OP CURACAO.

Bestek en tekeningen zijn van Dinsdag 10 Juni 1952 af te verkrijgen ten kantore Bargestraat 63 tegen betaling van ƒ 15.—, per stel.
Restitutie aan inschrijvers bij inlevering der ongeschonden stukken op de dag van aanbesteding ƒ 12.50 per stel.
Ingevulde en ondertekende inschrijvingsbiljetten onder gesloten couvert met opschrift: „inschrijving 6 klassige school op Mundo Nobo" in te leveren in de daarvoor bestemde bus ten Bestuurskantore, Bargestraat 63.

Het wnd. Hoofd van de Dienst van Openbare Werken,

A. A. van Ammers.

Ons feuilleton

De man in het wagentje

„Lopen, rennen en springen," antwoordde tante Roosje met onverholen genoegen.

„En u?" zei de kapitein, zijn blik op Lucille Kent richtend. „Hebt ú deze man zien lopen?"

Het meisje aarzelde.

„Lopen niet," zei ze. „Ik heb hem zien staan."

„En u kent hem als Trumbull?"

Zij knikte, doch met zichtbare tegenzin. Toen ontmoetten haar bedroefde ogen met een vluchtige blik die van Trask.

„Heeft hij u iets over zichzelf verteld?"

„Hij zei — dat hij — in zijn benen geschoten was," prevelde zij. „Ik had erg medelijden met hem. Ik wou alles doen, wat ik kon, om hem de reis aangenaam te maken. Ziet u, het was een invalide."

De kleine dame uit de tweede klas leunde voorover, haar blik vast op miss Kent gericht. Ze scheen iets in haar binnenste te wikken en te wegen, en snel uit te rekenen. Dan wendde zij haar vorsende blik naar Trask.

„Bent u in uw benen geschoten?" vroeg kapitein Blodgett, zich eensklaps tot de patënt wendend.

„Dat zult u mijn dokter moeten vragen — dr North."

„Dat zou ik zeker doen, alle donders nog toe!" brulde de kapitein, „als mijn draadloze niet defect was. Dan zou ik drommels gauw te weten komen, of u Trumbull bent, of Trask, of wie dan ook."

Hij wendde zich af en richtte een woeste blik op mrs Kent, die daar kalm en tamelijk bedeesd gezeten was, met haar handen in haar schoot gevouwen.

„Wat weet ú van deze man, mevrouw?"

„Alleen — alleen, wat de anderen al gezegd hebben," stamelde mrs Kent.

Kapitein Blodgett maakte een gebaar van ongeduld en schonk geen verdere aandacht aan miss Kent's moeder.

„En nou u, jongedame." De kapitein keek op een lijst, die voor hem op de tafel lag. „U bent miss Sands, uit de tweede klas."

„Jawel."

„Ik hoor, dat u in gesprek bent gezien met deze man."

„Jawel."

„Heeft hij u zijn naam genoemd?"

„Jawel."

„Hoe luidde die?"

Sidney Sands had op drie vragen heel vlot en bedaard antwoord gegeven. Het rode en woeste gezicht van de gezagvoerder van de Gulf Stream joeg haar niet de minste schrik aan. Thans wachtte zij even, alvorens te antwoorden; ze richtte haar blik bedaard naar de zoldering en bestudeerde een kroon van electrische lampjes.

„Ik geloof," zei ze ten slotte, „dat zijn naam met een T begon."

Kapitein Blodgett schudde toornig het hoofd. „Was het „Trask"?"

Zij keek haar ondervrager enkele seconden vlak in het gelaat en antwoordde vervolgens:

„Nu ik er goed over denk, weet ik zeker, dát hij met een T begon."

„U zult een beetje anders moeten praten, juffrouw," gooide kapitein Blodgett er uit.

„Wees zo goed, niet meer op die manier tegen me te spreken," merkte miss Sands kalm op. Ik móét niets doen of zeggen, eenvoudig omdat u me dat vertelt op een heel beledigende manier. Al wat ík doen moet is, me houden aan de voorschriften van uw schip, en ik ben me niet bewust, dat ik er één van overtreden heb."

Kapitein Blodgett werd paars van kwaadheid. Het rommelde ergens in zijn keel, maar een volle halve minuut kwam er geen woord over zijn lippen.

Tante Roosje's ogen fonkelden, toen ze naar het klein persoontje keek, dat tegenover haar zat. Miss Kent was zichtbaar ontdaan, en niet alleen verbaasd. Trask had wel willen juichen — niet omdat, om een of andere onbekende reden, Sidney Sands een poging deed om als getuige-á-décharge op te treden, maar bij wijze van erkenning voor haar kalme onverschrokkenheid tegenover de gezagvoerder van het schip.

Hij trachtte haar blik op te vangen en op die wijze zijn zwijgende dank uit te spreken, maar ze keek niet naar hem. Haar ogen wendden zich geen ogenblik af van die van kapitein Blodgett.

„Ik maak u mijn verontschuldiging, juffrouw, als mijn manier van spreken u gekwetst heeft," zei de officier na een gespannen stilte.

„Ik neem uw excuus aan," antwoordde zij onverstoorbaar.

„Is het mogelijk, miss Sands, dat u zich niet herinnert, of hij zei, dat zijn naam „Trask" of „Trumbull" was?"

„Ik denk, dat zoiets mogelijk is, ja."

En u bent het werkelijk vergeten?"

„Dat heb ik niet gezegd," zei Sidney met onverstoorbare kalmte.

Kapitein Blodgett's voeten schuifelden heftig heen en weer onder de tafel. Hij wreef nadenkend zijn neus en keek de getuige van terzijde aan. Hij kuchte.

„Hm!" mompelde hij. „Ik geloof, dat ik úw standpunt begin te begrijpen, juffrouw."

„Dat is heel vriendelijk van u," verzekerd zij hem.

„Ik veronderstel, dat u er liever niets van zou willen zeggen, of hij liep, of rende, of in zijn wagentje zat?"

„Dat is hoogst waarschijnlijk."

Kapitein Blodgett gedroeg zich als een verbaasd, doch hoffelijk man.

„Of wat dan ook, dat enig licht op de zaak zou kunnen werpen?"

Sidney schudde het hoofd.

„Het is tè onbelangrijk," zei ze.

Trask was er niet zeker van, of hij dit laatste antwoord wel prettig vond. Het klonk, alsof hij tot de onbelangrijke dingen werd gerekend. Niettemin had hij een geweldige eerbied gekregen voor de dochter van de weerprofessor. Ze had durf — en ze maakte daar gebruik van als een dame.

„Ze weegt zowat een ons, als ze danst," dacht Trask. „Maar als het komt tot een kleine woordenwisseling als deze, weegt ze óver de ton. Ik mag haar wel."

Toen haar verhoor vanwege de kapitein blijkbaar geëindigd was, ging Sidney weer in haar stoel zitten en wiegelde met haar benen. Miss Kent en zij keken naar elkaar. Er sprak wederzijds begrip uit haar ogen.

Het was Lucille, die een eind maakte aan dit zwijgend duel. Zij keek naar haar tante, en haar fijnbesneden lippen krulden heel even op. Wat Sidney betreft, zij glimlachte niet, en fronste niet het voorhoofd, en gaf niet het minste blijk van ontroering van welke aard ook. Zij zag er uit als iemand, die volmaakt tevreden is.

Kapitein Blodgett vestigde alsnu een strenge blik op de gedaante van Trask's verpleger.

„Hoe is uw naam?" vroeg hij kortaf.

„Keeler, mijnheer."

„U bent de verzorger van deze man?"

„Ja, mijnheer."

„Hoe is zijn naam?"

„Mr Trumbull."

„Hebt u hem ooit Trask horen noemen?"

„Neen," loog Keeler prompt. „Ik wil zeggen: neen, mijnheer," voegde hij er aan toe.

„Hebt u hem ooit zien lopen?"

„Neen, mijnheer."

„U liegt," zei kapitein Blodgett botweg.

Keeler beet op zijn lip, maar gaf geen antwoord. Trask kon voelen, hoe zijn grote handen de stang van ijn wagentje omklemden, tot het trilde. Keeler was een mens. Hij mocht een leugenaar wezen, maar hij vond het niet prettig, zo genóémd te worden.

„Wat zegt u dan van die avond, dat hij méér dan een uur lang niet in zijn wagentje is geweest?"

„Wel, mijnheer, ik geloof niet, dat hij er uit geweest is."

Trask keerde zich half om, om naar zijn verpleger te kijken. Hij was zichtbaar verbaasd. En de kapitein ook.

„Wat bedoelt u daarmee?" brulde de laatste. „U bent het geweest, die kwam zeggen, dat hij vermist werd."

„Dat weet ik, mijnheer. Maar nadien ben ik over de zaak gaan nadenken, en ik geloof nu, dat ik me vergist heb. Er was op dat ogenblik zo'n ontzettende opwinding, mijnheer."

Kapitein Blodgett lag achterover in zijn stoel, met zijn mond open van verbazing.

„Denkt u, dat we dát zullen geloven?"

„Ik hoop het, mijnheer."

Er volgde geruime tijd stilte, gedurende welke de kapitein met zijn horlogeketting speelde. Tante Roosje verbrak de stilte.

„Nu, als er niet iets in deze zaak gedaan wordt, zal ik het schip verlaten," verklaarde zij.

Trask hoopte, dat ze het doen zou. En het zou hem niet bijzonder hebben kunnen schelen, als ze daartoe de eenvoudigste weg gekozen had.

Kapitein Blodgett schraapte zijn keel, ging recht overeind zitten en richtte een dikke wijsvinger op de invalide.

„Ik ben de kapitein van dit schip," begon hij met zijn zware stem. „Mijn woord is wet aan boord van dit vaartuig. Ik kan u in boeien slaan, als ik wil. In ieder geval geloof ik, dat ik u in arrest zal stellen. Ik weet niet wat u in uw schild voert, maar het bevalt me niet. Ik houd niet van mensen op mijn schip, die onder twee of drie namen reizen, en ik mag ze óók niet, als het ene ogenblik niet kunnen lopen, en het volgende ogenblik kunnen huppelen en springen en waar-ben-je-me. U bent een verdacht individu, mijnheer."

Trask luisterde glimlachend.